

רעפ 53039-08-24 - שמעון וקנין נ' דורון שמואל

בבית המשפט העליון

רע"פ 53039-08-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקשים: 1. שמעון וקנין
2. יעקב איתן

נגד

המשיב: דורון שמואל
ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עק"פ 49221-05-24 מיום 17.7.2024 שניתן על ידי השופט א' בולוס, השופט מ' דאוד, והשופט נ' סילמן

בשם המבקשים:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' בולוס, השופט מ' דאוד, והשופט נ' סילמן) ב-עק"פ 49221-05-24 מיום 17.7.2024, בו התקבל באופן חלקי ערעור המבקשים על פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה (השופט הבכיר ז' פלאח) ב-ק"פ 59235-03-19 מיום 18.4.2024.

השתלשלות ההליכים עד כה

2. ביום 26.3.2019 הגישו המבקשים קובלנה פלילית נגד המשיב. בהתאם לנטען בקובלנה, המשיב, שוטר במשטרת ישראל, עשה שימוש במאגרי המידע העומדים לרשותו מתוקף תפקידו כדי לאסוף מידע פרטי ביחס למבקשים. עוד נטען כי המשיב העביר את המידע האמור לידי אביו ובא-כוחו של אביו, כדי שישמש אותם בהליכים משפטיים שניהל האב נגד המבקשים. במעשים אלה, נטען כי המשיב עבר על הוראות סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

3. ביום 18.7.2021 זיכה בית משפט השלום את המשיב מביצוע העבירות שיוחסו לו בקובלנה. בית המשפט קבע כי המשיב ביצע חלק מהמעשים שיוחסו לו בכתב הקובלנה, בכך שנכנס למאגרי מידע משטרתיים ארבע פעמים לצורך בירור פרטים לגבי המבקשים. עם זאת, נקבע כי לא הוכח שהמשיב העביר את הפרטים שאליהם נחשף לגורם חיצוני ומידת הנזק שנגרמה ממעשי המשיב הייתה נמוכה באופן יחסי, בהתחשב בכך שחיפושו לא העלה מידע שלא ניתן היה להשיגו באמצעות פנייה רשמית למשטרה.

בהסתמך על קביעות אלה, בית משפט השלום זיכה את המשיב מהעבירות שיוחסו לו. נקבע שמעשיו מהווים "מעשה של מה בכך" בהתאם להוראות סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות. כמו כן, נקבע כי מעשי המשיב חוסים תחת הגנת "זוטי דברים" הקבועה בסעיף 34ז לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

4. המבקשים ערערו על פסק דינו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור ברוב דעות (שופט עמית י' גריל והשופט מ' דאוד), וקבע כי עצם החיפוש של מידע פרטי על המבקשים במאגר מידע חסוי מהווה פגיעה בפרטיותם. כמו כן, נקבע כי בראי קיומן של מספר כניסות שונות, לא ניתן לקבוע כי התנהגות המשיב עולה בנסיבות דנן "למעשים של מה בכך". מטעמים דומים נקבע גם כי הגנת זוטי דברים לא עומדת למשיב. מנגד, השופט א' בולוס סבר, בדעת מיעוט, כי יש להותיר את זיכויו המשיב על כנו, מטעמים השונים מאלה שעליהם הסתמך בית משפט השלום. משכך, התיק הוחזר לבית משפט השלום לצורך גזירת דינו.

5. ביום 18.4.2024 בית משפט השלום הורה על אי-הרשעת המשיב. בית משפט השלום הפנה לתסקיר שירות המבחן שהוכן בעניינו של המשיב, ולנסיבות חייו המורכבות שפורטו בו. דגש מיוחד ניתן לכך שהרשעתו עלולה להוביל להפסקת העסקתו במשטרה המהווה לו משענת הכרחית בשל נסיבות חייו הרפואיות. בהתאם, הוטלה על הנאשם התחייבות כספית על סך 10,000 ש"ח להימנע מחזרה על עבירה שביצע בתיק זה למשך שנה מיום פסק הדין.

6. על החלטה זו הגישו המבקשים, בשנית, ערעור לבית המשפט המחוזי. במסגרתו נטען כי יש להורות על ביטול אי-הרשעת המשיב ואף להחמיר בעונשו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ביחס לאי-הרשעת המשיב, וקבע כי נסיבות ביצוע העבירה, כמו גם מאפייניו האישיים של המשיב, ובראי חלוף הזמן, כולם מצדיקים את אי-הרשעתו בהליך. לצד זאת, נקבע כי ראוי לחייב את המשיב לשלם למבקשים פיצוי בהתאם לסעיף 77 לחוק. בהתאם, בית המשפט חייב את המשיב לשלם למבקשים 15,000 ש"ח, והותיר את שאר רכיבי העונש על כנם.

למען שלמות התמונה יצוין כי בטרם הגשת הקובלנה, המבקשים הגישו תלונה נגד המשיב בפני המחלקה לחקירות שוטרים. בעת בחינת התלונה, הוחלט כי מעשי המשיב אינם מצדיקים פתיחה בהליך פלילי, ויש לטפל באירוע במסגרת הליך מנהלי.

7. מכאן הבקשה שלפני. לטענת המבקשים, בית המשפט קמא שגה כשהחליט להימנע מהרשעת המשיב. המבקשים טוענים כי מסלול אי-ההרשעה מהווה מסלול חריג, אשר לא היה מקום לנקוט בו בנסיבות דנן; כי לנוכח חומרת העבירות קיים אינטרס ציבורי משמעותי בהרשעת המשיב; וכי ממילא לא הוכח שהרשעת המשיב תוביל לפיטוריו מהמשטרה.

9. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של המבקשים, כאשר מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים או כשנגרם עיוות דין (רע"פ 7901/23 אמסלם נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (7.4.2024); רע"פ 3022/24 אנברי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (21.5.2024)). בקשה זו אינה נמנית על מקרים חריגים אלה.

טענות המבקשים ממוקדות במקרה קונקרטי זה ומופנות כלפי יישומן של הלכות וכללים מושרשים על נסיבותיו (רע"פ 4098/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.7.2024); רע"פ 5023/24 כלפון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.8.2024)). מעבר לכך, טענות המבקשים אשר הועלו ונדחו בפני הערכאות הקודמות, מתייחסות בחלקן לממצאים עובדתיים בהם ערכאת הערעור תתערב במקרים חריגים בלבד, וביתר שאת במעמד ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 6078/24 יפרח נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (22.8.2024)). לסיום, בראי נסיבות המקרה, תוצאת ההליך - אי-הרשעה לצד חיוב המשיב בתשלום - פיצוי אינה מהווה עיוות דין.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' אלול
תשפ"ד (05 ספטמבר
2024)

יוסף אלרון
שופט